

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande gällande SOU 2024:91 Ett tydligt regelverk för aktivt skogsbruk

Er beteckning: LI2024/02430

Sammanfattning

Länsstyrelsen avstyrker förslag till ändring av 12 kap. 6 § miljöbalken och förordning om anmälan för samråd.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att sekretess för arter i 20 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen inte ska gälla mot berörd fastighetsägare.

Länsstyrelsen tillstyrker att arealgränsen om 0,5 ha kvarstår för krav på underrättelse om avverkning. De alternativa förslagen riskerar att resultera i större negativa konsekvenser för naturmiljön och avstyrks därför.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget vad gäller att kravet på underrättelse för uttag av grenar och toppar (GROT) slopas.

Maskinell gödsling, maskinell askåterföring samt byggande av skogsbil- och traktorvägar längre än 300 meter föreslås underrättas enligt skogsvårdslagens 14 §. Länsstyrelsen avstyrker förslaget tills konsekvenserna utretts bättre och handläggningstiden om sex veckor bör kvarstå tills resultatet från dessa finns tillgängligt.

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om en minskad handläggningstid från sex veckor till tio arbetsdagar för vissa underrättelser enligt 14 § skogsvårdslagen.

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att kunskapskravet i 2 kap. miljöbalken ska begränsas vid utförande av skogsbruksåtgärder. Länsstyrelsen bedömer att förslaget kan utvecklas vidare i fortsatt utredning genom att exempelvis skilja på gränserna för bolagsägd

skog respektive skog ägd av enskilda näringsidkare. För att avgöra om förslaget är rimligt behöver det ses i en helhet med andra förenklingsförslag som läggs fram i slutbetänkandet.

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen om tillsyn över artskyddsfrågor flyttas till Skogsstyrelsen.

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen att beslut som rör skogsbruksåtgärder enligt skogsvårdslagen överklagas till samma domstol som beslut enligt miljöbalken.

Länsstyrelsen tillstyrker att Skogsstyrelsen ges partsställning när miljöorganisationer överklagar myndighetens beslut enligt 16 kap. 13 § miljöbalken.

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen om ersättningsmodell då en gräns för inskränkningar och rätt till ersättning medför ökad tydlighet.

Om förslaget genomförs bör ikraftträdande för förslagen ligga så långt fram i tiden att den uttömmande lista avseende vad som fortfarande ska kräva samråd hinner arbetas fram.

Då kulturmiljön och kulturmiljövärdena i skogen utelämnats i delbetänkandet ser Länsstyrelsen en svårighet att göra en helhetsbedömning av förslagen vad gäller påverkan på kulturmiljön.

Generella synpunkter

Balans mellan miljö och produktion

Länsstyrelsen ser en svårighet i att bedöma de samlade konsekvenserna av förslagen i utredningen i sin helhet då förslagen presenterats i ett delbetänkande. Det är svårt att se nyttor och effekter för skogsbruket och väga det mot eventuella konsekvenser på miljön när helheten saknas.

Förutsättningar i Jönköpings län

Jönköpings län är en del av samarbetet inom de småländska skogs- och trästrategierna. Liksom grannlänen i Småland utgör arealen skog i Jönköpings län drygt 70 %. Brukandet domineras av småskaligt skogsbruk där medianinnehavet skog är 13 ha. Ägarstrukturen karaktäriseras av familjeskogsbruk där långsiktighet och generationstänkande utgör viktiga incitament i brukandet. För flera av länets kommuner utgör skogs- och träindustrin de viktigaste

näringarna för sysselsättning, försörjning och välfärdstjänster. Skogen är dessutom en viktig tillgång för rekreation och friluftsliv samt har betydelse för besöksnäring och naturturism i länet och kan bidra till tillväxt även utan ett aktivt skogsbruk

Länsstyrelsens bedömning är att miljömålet levande skogar inte kommer att nås till år 2030. Bedömningen är också att trenden går åt fel håll. Ägarförhållanden medför små värdekärnor och det krävs en fungerande grön infrastruktur för att bibehålla och utveckla naturvärden i skogen.

Tydliga regelverk, förutsägbarhet och långsiktiga förutsättningar är viktigt för skogsbruket som helhet, men särskilt viktigt för det småskaliga skogsbruket där komplexa regelverk slår extra hårt. Det är också angeläget att värna småföretagarens rimliga villkor, förutsättningar och möjligheter till lönsamhet för att bland annat klara den generationsväxling som många småländska skogsgårdar står inför.

För att förenkla för företag bedömer Länsstyrelsen att det finns förutsättningar att förbättra inom nu gällande system där en avverkningsanmälan alltid är att likställa med ett samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. Samrådet ger en god förutsättning för myndigheterna att genom dialog stödja skogsbrukaren i genomförandet av sina skogsbruksåtgärder och dela kunskap med skogsbrukaren.

Kulturmiljö saknas i utredningen

Utredningen är i sin helhet mycket bristfällig i sin hantering av kulturmiljö och kulturmiljövärden i skogsmark. Utredningen väger inte in kulturmiljölagens bestämmelser, dess påverkan på skogsbruket eller hur skogsbrukets aktörer ska efterleva kraven i kulturmiljölagen. I delbetänkandet nämns varken kulturmiljölagen eller fornlämningar.

Miljömålet *Levande skogar* innefattar preciseringar avseende kulturmiljö. Många kulturlämningar skadas vid skogsbruksåtgärder vilket kan leda till att miljömålet inte uppfylls. Enligt Skogsstyrelsens statistik, inventering av kända kulturlämningar, framtagna år 2024 så skadas redan nu 30 % av alla kända kulturlämningar av föryngringsavverkning (Uttag 2025-04-03: <https://www.skogsstyrelsen.se/nyhetslista/skador-pa-forn--och-kulturlamningar-2024/>). Länsstyrelsen bedömer att eftersom utredningen inte har inkluderat kulturmiljökompetens och

förutsättningarna för kulturmiljö i skogen inte utretts riskerar miljömålet Levande skogar att inte nås och skadorna på kulturmiljö riskerar att långsiktigt öka i stället för att minska.

För att fullt ut kunna ta ställning till förslagen behöver kulturmiljön utredas vidare med bland annat avseende på:

- en bakgrundsbeskrivning och en problemformulering kring tillståndet för forn- och kulturlämningar i skogen.
- förslag på hur forn- och kulturlämningar i skogen ska skyddas och tillsynas.
- konsekvenser för forn- och kulturlämningar utifrån de olika förslagen och utifrån ett nollalternativ.

Länsstyrelsens synpunkter per kapitel och avsnitt i utredningen

Nedan lämnar Länsstyrelsen detaljerade synpunkter på det som anses mest angeläget att lyfta fram.

Avsnitt 5. Tydliggörande av samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken

Länsstyrelsen avstyrker förslag till ändring av miljöbalken och förordning om anmälan för samråd av skäl som framgår nedan.

Utredaren föreslår en utformning där ansvaret för anmälan om samråd flyttas över till skogsbrukare och att en tydlig så kallad samrådslista med kartor ska utgöra stöd för skogsbrukare vad gäller krav på samråd vid skogsbruksåtgärd. Länsstyrelsen ser ändå positivt på att det förtydligas och tillhandahålls ett bättre kunskapsunderlag för skogsbrukarna och andra berörda myndigheter. Detta kan medföra ett kompetens- och resursallokeringsbehov hos berörd sektorsmyndighet. Dock vilar förslaget tungt på listans innehåll och utformning, och dess tydlighet blir avgörande för skogsbrukarens möjligheter att avgöra vad som är samrådspliktigt eller ej.

Länsstyrelsen anser att det är viktigt att avverkningsanmälningar fortfarande görs genom samråd och att samrådsplikt därför inte avgränsas till vissa geografiska områden. Bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i anmälan och om vilket kunskapskrav som ska tillämpas kan förtydligas utan att lagen behöver ändras.

Att som enligt förslaget ta fram en lista för när samråd krävs medför en risk att det från berörda parter (framför allt Skogsstyrelsen) kommer att medföra stort arbete och svåra avvägningar att ta fram innehållet i listan – dvs en uttömmande lista samt karta av fall och förekomster som ställer krav på samråd. Intentionen att en tydlig lista och karta enligt förslaget i syfte att tydliggöra och förenkla för skogsbrukare välkomnas, men det finns också en risk att en lista med svårtolkat innehåll snarare kommer att försvåra markägarens ansvar vad gäller samrådsplikten. Underlaget i utredningen ger inte tillräckligt med information för att kunna bedöma konsekvenser av en sådan lista då det inte ges några konkreta förslag.

Fram till år 2019 skickade Skogsstyrelsen vidare avverkningsärenden som kunde vara tillståndspliktiga enligt kulturmiljölagen för prövning hos Länsstyrelsen, åt skogsbrukaren. Sedan år 2019 har Länsstyrelsen, årligen, sett en ca 30-35 % nedgång i antalet ansökningar om tillstånd enligt kulturmiljölagen, trots att antalet avverkningsanmälningar inte gått ned. Erfarenheter från denna förändring hade behövts utredas vidare.

Sammanfattningsvis avstyrker länsstyrelsen ändring av miljöbalken och förordning om anmälan för samråd. Länsstyrelsen förordar ett system där verksamhetsutövare kan lämna in en anmälan för en planerad åtgärd och att anmälan kan slussas vidare till den myndighet som ska hantera frågan utifrån en viss lagstiftning. Det bedömer länsstyrelsen går att utveckla inom befintligt regelverk och ger möjlighet för myndigheterna att hjälpa skogsbrukaren med kunskap och skador på natur- och kulturmiljö kan förebyggas. Genom samrådet kan tillsynsmyndigheten genom rådgivning och dialog verka för att hitta anpassningar utifrån förutsättningarna i området.

Avsnitt 5.3.11 En sekretessbrytande bestämmelse till förmån för fastighetsägare

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att sekretess för arter i 20 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen inte ska gälla mot berörd fastighetsägare. Det är viktigt att skogsbrukare har kunskap om arter för att kunna ta hänsyn, men samtidigt är inte riskerna med att tillgängliggöra artinformation försumbara. Det bör därför kunna finnas fler situationer än de som nämns i utredningen när sekretessen inte bör brytas. Det kan gälla till exempel särskilt känsliga/sällsynta arter etc. Det behöver utredas vidare och vägas mot riskerna. Behov finns också av att ta fram tydliga riktlinjer. Om

bruten sekretess leder till påverkan på arter är risken överhängande att inrapportering av arter till artportalen minskar.

Avsnitt 6 Arealgräns för krav på underrättelse om avverkning

Länsstyrelsen tillstyrker att arealgränsen om 0,5 ha kvarstår. Många värdekärnor och livsmiljöer för fridlysta arter i Jönköpings län är små och under 2 ha. De alternativa förslagen riskerar att resultera i större negativa konsekvenser för naturmiljön och avstyrks därför.

Avsnitt 7.1 Inget krav på underrättelse för uttag av grenar och toppar

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget vad gäller att kravet på underrättelse för uttag av grenar och toppar (GROT) slopas.

Avsnitt 7.2 Underrättelse för fler åtgärder samt dess innehåll

Maskinell gödsling, maskinell askåterföring samt byggande av skogsbil- och traktorvägar längre än 300 meter föreslås underrättas enligt skogsvårdslagens 14 § i stället för samråd enligt miljöbalkens 12 kap. 6 §, som görs idag. Länsstyrelsen avstyrker förslaget tills konsekvenserna utretts bättre och handläggningstiden om sex veckor bör kvarstå tills resultatet från dessa finns tillgängligt.

Alla de tre föreslagna skogliga åtgärderna kan ha stor påverkan på natur- och kulturmiljövärden. Förslaget om den förkortade handläggningstiden ökar kraven på skogsbrukaren när flera olika lagstiftningar berörs, så som skogsvårdslagen och kulturmiljölagen, samtidigt som samverkan mellan myndigheter minskar. För att klargöra förslagets påverkan på natur- och kulturmiljö behöver konsekvenserna utredas bättre och handläggningstiden om sex veckor bör kvarstå tills resultatet från dessa finns tillgängligt.

Förändringar förutsätter att branschen tar ett mycket stort eget ansvar. Det finns stor risk att åtgärder utförs som får negativ påverkan på känsliga och formellt skyddade områden. För Natura 2000-områden är det förbjudet att utföra åtgärder även utanför det utpekade området om det finns risk för betydande påverkan. Vägbygge och näringstillförsel kan innebära storskalig påverkan utifrån hydrologiska aspekter och hur vatten rör sig i landskapet och att artsammansättning förändras utanför.

Länsstyrelsen ser en stor risk med att Skogsstyrelsens möjligheter att lösa frågan med tydliga föreskrifter kring kulturmiljö idag är små och att kulturmiljökompetensen behöver utvecklas. Länsstyrelsen anser därmed att både de finansiella konsekvenserna för staten liksom konsekvenserna för miljön riskerar att bli betydligt högre än vad utredningen redovisar.

Avsnitt 8 En ny syn på ädellövskog

Arealen ädellövskog i Jönköpings län är begränsad. Den ädellövskog som finns har dock viktiga naturvärden. Gammal skog med kontinuitet är också viktigt för naturvärdena. Förslaget om att bibehålla andel ädellöv inom brukningsenheten är viktigt.

Länsstyrelsen ser dock en risk när områden byts ut att det nya området inte innehar samma ålder och naturvärden. Det blir då viktigt med en grön infrastruktur som möjliggör spridning av naturvärden mellan olika områden.

Förslag för att stimulera ökad arealädellövskog är bra. Det kvarstår också en risk att många skogsägare är fortsatt tveksamma till att anlägga ädellövskog då dessa bestånd riskerar att undantas från framtida skogsbruk. Det finns skäl att utreda vidare hur incitament för ökad andel ädellövskog kan komma till och då också vidare på hur stöd till skogsbrukaren kan utformas.

Avsnitt 9.1 Sex veckor blir tio arbetsdagar

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om en minskad handläggningstid från sex veckor till tio arbetsdagar för vissa underrättelser enligt 14 § skogsvårdslagen (se även s.68ff och s.71ff i utredningsunderlaget) av skäl som framgår nedan.

Förslaget har sannolikt marginell betydelse för de flesta skogsbrukare då avverkningar vanligtvis inte uppstår med så kort varsel utan att det ofta finns en plan och god framförhållning hos skogsbrukare. Med god planering kan anmälan dessutom lämnas flera år i förväg (giltig 5 år) - utan krav på åtgärd. När det i förekommande fall brådskar, exempelvis när skogsmaskin på grannens mark av logistikskäl driver på med ett antal dagars tidigareläggning, bör det finnas möjlighet att medge avsteg från tidsfristen utan att skogsbrukaren anför särskilda skäl.

Utredningens bedömning av hur mycket tillsyn som behövs har gjorts utifrån data från endast ett år. Vidare har utredningen valt ett år där Skogsstyrelsen själva redovisat att de behövt prioritera

mycket hårt kring tillsyn. Länsstyrelsen menar vidare att, för att argumentationen ska bli rimlig och förståelig, det i utredningen saknas en bedömning av hur många tillsynsärenden, utifrån kända natur- och kulturmiljövärden, som rimligen borde göras, att ställa mot dem som faktiskt görs. Utredningen konstaterar vidare att Skogsstyrelsens resurser idag är små, vilket rimligen också bör spela in på antalet tillsynsärenden.

Kunskapsbrist kan finnas hos skogsbrukare och verksamhetsutövare som i de flesta fall stödjer sina bedömningar på registreringar i artportalen. Så gör även Skogsstyrelsens digitala system som inte klarar att fånga in livsmiljöer eller oidentifierade värdekärnor eller skogar med restaureringspotential i automatgranskningen i nuläget. Därav faller ärenden med bland annat fridlysta, rödlistade och hotade arter inte alltid ut till manuell granskning. 10 arbetsdagar för handläggning är därför inte tillräckligt för myndigheter att hantera ett ärende om det behöver plockas upp från automatgranskat ärende till manuell handläggning. Det kan i vissa fall krävas remisser, överlämnande till Länsstyrelsen för Natur 2000-prövning eller annan kunskapsinhämtning. Risker finns att fridlysta arter påverkas och därmed att förbjudna åtgärder kommer utföras om 10-dagars förslaget införs.

Länsstyrelsen trycker på vikten av att ansvarig myndighet ges tillräckligt med tid och resurser för att handlägga ärenden samt vägleda skogsbrukaren i tillräcklig omfattning. Det utgör ytterligare skäl för att bibehålla sexveckorsregeln. Dessa förutsättningar borde även ge tillräcklig tid för utomstående att inkomma med tillsynstips och för ansvarig myndighet att hantera dessa.

Länsstyrelsen utövar viss bevakning av avverkningsärenden som kan påverka formellt skyddade områden eller andra områden med höga naturvärden. Om tiden kortas ner till 10 arbetsdagar, försämras denna bevakning och möjligheten att agera kommer påverkas avsevärt.

Avsnitt 9.3 Skogsstyrelsens skyldighet att agera enligt skogsvårdslagen

Utredaren föreslår att möjligheten att överklaga ett så kallat nollbeslut tas bort. I dagsläget kan en avverkning där Skogsstyrelsen inte har någonting att erinra överklagas.

Förslaget intention att förtydliga och förenkla förfarandet är positivt och ökar troligen förutsebarheten för skogsbrukaren. Att myndighetsbeslut är överklagningsbara kan generellt sett innebära en ökad rättssäkerhet genom att en myndighets ställningstagande kan prövas i högre instans. Oavsett om det kommer att vara möjligt att överklaga ett så kallat nollbeslut eller inte kommer fortfarande uppgifter komma rapporteras in om fridlysta arter och det kommer behöva göras ställningstaganden om tillsyn. Det är då viktigt att resurstilldelning och handläggningstiden är tillräcklig hos tillsynsmyndigheten vilket talar för att bibehålla sexveckorsregeln.

Avsnitt 10 Kostnadsfördelning för kunskapsinhämtning

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att kunskapskravet i 2 kap miljöbalken ska begränsas vid utförande av skogsbruksåtgärder. Länsstyrelsen bedömer för att avgöra om förslaget är rimligt behöver det ses i sin helhet vilka andra förslag som läggs fram i slutbetänkandet kring att förenkla för företag.

Generellt är Länsstyrelsen positiv till att förenkla för företag och tillhandahålla så mycket information till skogsbrukare (i bl. a Skogsstyrelsens kartskikt på Mina sidor) som denne kan ha nytta av i sitt brukande och som kan bidra till bättre möjligheter att vidta de åtgärder och hänsyn som krävs vid skogsbruksåtgärd och skötsel; avseende miljö, kulturmiljö, vatten, skyddade arter m.m.

Utredningen hänvisar till det regeringsuppdrag som Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket har fått att under åren 2023–2027 utveckla digitala kunskapsunderlag om skogens natur- och kulturmiljövärden. Länsstyrelsen vill här understryka att de underlag som tas fram i ovan angivna regeringsuppdrag inte kommer bli och inte heller var tänkta att vara sådana kunskapsunderlag som krävs för att skogsbrukare, eller tillsynsmyndigheter, ska kunna uppfylla kraven i miljölagstiftningen. Inte heller kommer underlagen möta kraven enligt till exempel kulturmiljölagen. Underlagen är tänkta att underlätta och snabba på de utredningar som krävs, av skogsbrukare och/eller tillsynsmyndighet för att få fram den kunskap kring miljövärden som miljölagstiftning och till exempel kulturmiljölagen kräver.

Länsstyrelsen bedömer att det inte finns anledning att sänka kraven på skogsbrukarens skyldighet att redovisa relevant kunskap inför enbart skogsbruksåtgärder. Med utredarens förslag kommer

kunskapskravet att få olika innebörd för en skogsbrukare som utför en skogsbruksåtgärd jämfört med andra verksamhetsutövare som bedriver verksamhet i skogen. Att den som bedriver en verksamhet eller genomför en åtgärd är den som är ekonomiskt ansvarig för att utreda riskerna är rimligt. Det görs redan i dag en rimlighetsavvägning (2 kap 7 § miljöbalken) för vilka uppgifter som behöver tillföras för att kunna bedriva tillsyn. Förslaget om inrättande av skogsmarksskyddsområden medför också att det finns förutsättningar för skogsbrukaren att kräva ersättning om skogsbruksåtgärden som planeras inte är möjlig på grund av naturvärden.

Samrådet inför en avverkning är en bra möjlighet för myndigheterna att stödja skogsbrukaren med vilka utredningar som krävs. Länsstyrelsen konstaterar att kostnaden kan bli en betydande belastning inte minst för det småskaliga skogsbruket i Jönköpings län. Länsstyrelsen anser därför att det bör utredas vidare om förslaget kan utvecklas genom att skilja på bolagsägd skog och skog ägd av enskilda näringsidkare där enskilda näringsidkare skulle omfattas av kostnadsbegränsningen eller på annat sätt ha möjlighet till mer omfattande stöd från myndigheterna.

Går regeringen vidare med förslaget är det viktigt att myndigheterna tilldelas resurser för att bekosta utredningar annars finns risk att tillräcklig kunskap för att bedöma åtgärden inte kommer att levereras i ett ärende och att beslut fattas på otillräckliga uppgifter, samt att åtgärder utförs trots att det skadar en natur- eller kulturmiljö. Den konsekvens om utredningsansvar med tillhörande kostnad, som enligt utredningens förslag kommer landa på staten innebär inte enbart en ökad kostnad för Skogsstyrelsen utan en stor ökad kostnad även för landets länsstyrelser vilka är skyldiga att utreda frågor kring bland annat fornlämningar.

Avsnitt 12 Tillsyn över artskyddsfrågor i skogen

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen då de syftar till att förenkla för skogsbrukaren genom att de bara behöva kontakta en myndighet, samt att rollfördelningen myndigheterna emellan blir tydligare vad gäller artskydd. Förslaget bör synkas med bokstavsutredningen som pågår om artskyddet samt ge tid för uppväxling av kompetens hos Skogsstyrelsen.

Förslaget ställer dock krav på Skogsstyrelsen att öka sin kompetens vad gäller artskydd. Skogsstyrelsen har hanterat artskydd inom

samråd och beslut om förbud/föreläggande, men att handlägga artskyddsdispenser innebär en mer komplex handläggning. Med detta sagt anser länsstyrelsen att det måste till en hel del resurser för kompetensutveckling och bra rutiner för att ge Skogsstyrelsen en bra introduktion till artskyddsprövningen.

Det kommer även fortsatt vara viktigt med dialog och samverkan/samsyn mellan Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen om de lokala och regionala bedömningarna av arters bevarandestatus samt att bedömningar för olika åtgärders påverkan på bevarandestatusen görs lika.

Länsstyrelsen vill också kommentera att Skogsstyrelsens handläggning av artskyddsdispenser inte kommer att ta bort behovet av kontakt med flera tillsynsmyndigheter vad gäller skogsbruksåtgärder. Fortsatt hanteras ändå frågor om påverkan på exempelvis fornlämningar eller Natura 2000-områden av Länsstyrelsen.

Avsnitt 13 Domstolsprocesser

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen att beslut som rör skogsbruksåtgärder enligt skogsvårdslagen överklagas till samma domstol som beslut enligt miljöbalken. Detta kommer att medföra att samma beslut hos Skogsstyrelsen inte kommer att kunna överklagas till två domstolar eller föranleda dubbla överklaganden i två olika domstolar.

Länsstyrelsen tillstyrker också att Skogsstyrelsen ges partsställning när miljöorganisationer överklagar myndighetens beslut enligt 16 kap. 13 § miljöbalken i stället för den enskilde verksamhetsutövaren.

Avsnitt 14 Ersättningsmodell

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen då en gräns för inskränkningar och rätt till ersättning medför ökad tydlighet och förutsägbarhet. Länsstyrelsen ser positivt på utredarens intention om en tydlig specificering av vilken art och grad av intrång i den enskildes rätt att använda sin mark för skogsbruk som ska utlösa ersättningsrätt.

Länsstyrelsen har tillsammans med Skogsstyrelsen under lång tid arbetat strategiskt med områdesskydd. Att en skogsbrukare ska kunna kräva ett skydd omkullkastar det strategiska arbetssättet då dessa områden inte alltid är de som myndigheterna pekat ut. Att

områden med höga naturvärden skyddas är dock positivt då det behövs för att uppnå både internationella och nationella mål.

Länsstyrelsen anser att det behöver finnas en förutsägbartprocess för skogsbrukaren så att brukaren inte hamnar i kläm i långa processer. För att förslaget ska bli effektivt och ersättningsmedel ska finnas för både skogsmarksskyddsområden och övrigt områdesskydd behöver anslaget för skydd av natur tillföras medel.

Avsnitt 15 Ikraftträdande

Om förslaget genomförs bör ikraftträdande för förslagen ligga så långt fram i tiden att den uttömmande lista avseende vad som fortfarande ska kräva samråd hinner arbetas fram.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Britt-Marie Benzler med naturvårdshandläggare Mari-Janne Möller som föredragande. I den slutliga handläggningen har också avdelningschef Gustav Enander, tf enhetschef Stina Ljung, enhetschef Malin Krause, samordnare hållbar tillväxt Ann-Christine Bärback och kulturmiljöhandläggare Moa Lorentzon medverkat.

Kopia till

hans.nilsagard@regeringskansliet.se